

det udvidede program går i korthed ud på at godkende de af det økonomiske og sociale råd fremsatte principper for programmet og rådets beslutning om at lade generalsekretæren indkalde en konference om teknisk bistand; den bemyndiger endvidere generalsekretæren til at foretage en række finansielle arrangementer i denne forbindelse og opfordrer alle regeringer til at yde de størst mulige frivillige bidrag til den særlige konto for teknisk bistand.

En anden enstemmigt vedtaget resolution gik ud på at fortsætte og udvide den allerede påbegyndte tekniske bistand. Budgettet for dette arbejde blev sat op fra 307 000 dollars i 1949 til 676 000 dollars i 1950.

En resolution, der særlig fremhævede emnets sociale sider og finansproblemet, og som væsentlig skyldtes chilensk initiativ, bad rådet om at udarbejde et særligt kapitel i årsberetningerne om de i årets løb truffne foranstaltninger tilligemed eventuelle forslag til forbedringer. Også denne blev enstemmigt vedtaget.

Et resolutionsforslag vedrørende handelspolitikken, indbragt af Cubas delegation, voldte derimod uenighed. 2. udvalg vedtog et polsk ændringsforslag, som gik ud på at pålægge rådet i sine fremtidige undersøgelser vedrørende handelspolitikken indflydelse på udviklingen af de underudviklede lande at tage hensyn til diskussionerne i 2. udvalg og særlig til „fremsatte meninger om nødvendigheden af beskyttelsestold som en effektiv faktor ved skabelsen og udviklingen af de nationale industrier i de underudviklede lande“. Dette ændringsforslag blev imidlertid forkastet af forsamlingen med 21 stemmer, deriblandt Storbritanniens, De Forenede Staters, Beneluxlandenes og de fire nordiske landes, mod 20, medens 14 afholdt sig fra at stemme. Resolutionen kom derefter alene til at indeholde en anbefaling af, at der i det økonomiske og sociale råds undersøgelse af den økonomiske udvikling skulle tages særligt hensyn til sådanne spørgsmål indenfor international økonomisk og handelsmæssig politik, som kan få indflydelse på udviklingen af økonomien i underudviklede

lande, med henblik på at fremsætte forslag for plenarforsamlingen. Denne formulering vedtoges uden opposition.

3. Fuld beskæftigelse.

Spørgsmålene dels om overholdelse og gennemførelse af pagtens art. 55 og 56, især 55 a, om at søge fuld beskæftigelse og forbedrede levevilkår, dels om skridt til at opnå eller opretholde fuld beskæftigelse og økonomisk stabilitet behandledes under eet i 2. udvalg. En række talere, deriblandt Norge, Storbritannien, De Forenede Stater, Indien og Sovjetunionen, fremhævede, at pagten ikke blot forpligtede til nationale foranstaltninger for at sørge for fuld beskæftigelse, men også gjorde dette formål til en international opgave. Egentlige nye synspunkter — sammenlignet med dem, der var fremkommet i det økonomiske og sociale råds diskussioner — blev ikke fremsat. Det blev fremhævet, at i lande, der ikke havde bunden økonomi, men tillod arbejderne at skifte plads, måtte der i alt fald fra tid til anden være arbejdsløshed. Heroverfor gjorde repræsentanter for Sovjetunionen og andre østbloklande gældende, at deres samfundsorganisation havde ført til, at al arbejdsløshed var udryddet hos dem, og retten til arbejde var foreskrevet i deres konstitutioner. Repræsentanterne for Ægypten, Norge og USA advarede mod indførselsrestriktioner, fordi disse ofte medførte arbejdsløshed i andre lande.

Mange udtalte tilfredshed med nedsættelsen af det lille ekspertudvalg, generalsekretæren havde udpeget; den svenske repræsentant henstillede, at dette udvalg ikke blot undersøgte arbejdsløshed i industrien, men også i landbruget.

Til behandling forelå to resolutioner. Den første, fremsat af Australien, undergik mindre ændringer og blev vedtaget den 25. november 1949 af forsamlingen med 41 stemmer mod 5.

Resolutionen er ikke meget positiv. Dens indledning, som minder om, at det økonomiske og sociale råd behandler sagen, godkender generalsekretærens indbydelse til en